

Reforma in educatie se amana din nou

Dupa un scenariu exersat in anii trecuti, reforma in educatie este pe punctul de a fi amanata si anul acesta, astfel incat nu prea mai sunt sanse ca noul an scolar 2010-2011 sa inceapa intr-un nou cadru legislativ.

Iata datele.

Luna ianuarie 2010 a trecut fara ca ceva notabil sa se intample in privinta lansarii noilor legi ale educatiei si a reformei curriculare. Era de asteptat infiintarea unei comisii mixte de experti care sa definitiveze Legea Educatiei Natioanale, respinsa de Curtea Constitutionala, pentru a prelua toate solutiile avansate de comisia prezidentiala condusa de Mircea Miclea si o alta comisie, care sa declanseze reforma curriculara, atat de necesara si de asteptata.

In loc de aceste initiative obligatorii, la 31.01.2010 ministrul educatiei, ministrul Daniel Funeriu anunta:

“în zilele următoare, va fi lansată în dezbatere publică noua Lege a Educației. Ministrul speră ca noul act normativ să fie finalizat, cu sprijinul tuturor factorilor implicați, până la începutul anului școlar 2010-2011. Această dezbatere va dura, așa cum este firesc, o lună. Apoi, voi prezenta în Guvern și în Parlament conținutul legii care va reieși în urma acestei dezbateri.”

In data de 8.02.2010, dl ministru Daniel Funeriu se razgandeste si declara la Sibiu:

“intenționez ca în maxim două săptămâni să finalizez proiectul Legii Educației și acesta să fie prezentat pentru o primă lectură în Guvern, după care va fi supus dezbaterii publice timp de o luna”.

Prima observatie se refera la inversarea procedurilor uzuale, mai intai se dezbate public un act normativ, apoi se trece la lectura si aprobarea in Guvern. De ce o fi schimbat ordinea logica dl ministru Funeriu, greu de inteles.

Dupa o socoteala simpla Legea Educatiei va fi supusa dezbaterii publice in luna martie, urmand sa ajunga in parlament in aprilie. Tinand cont de suprapunerea cu Legea pensiilor si Legea raspunderii fiscale, sansa ca Legea Educatiei sa fie adoptata pana la sfarsitul sesiunii parlamentare este aproape de zero, avand in vedere etapele de dezbatere in diferite comisii, apoi in plenul Camerei Deputatilor, dupa care procedurile se reiau in Senat, Camera decizionala in acest caz.

Urmeaza apoi elaborarea legislatiei secundare, metodologii, regulamente, prevazute de noua lege, adoptate prin ordine de ministru si hotarari de guvern, de asemeni supuse dezbaterii publice. Toata aceasta etapizare nu poate fi derulata in nici un caz pana la inceputul noului an scolar.

S-au pierdut doua luni, ianuarie si februarie, fara niciun progres in privinta definitivarii Legii Educatiei si lansarii reformei curriculare. Vinovat va fi gasit Parlamentul, care nu a adoptat la timp Legea Educatiei.

Singura sansa ar fi fost ca Legea Educatiei sa intre in dezbatare parlamentara la inceputul lunii februarie.

Aveam deja un proiect de lege, Legea Educatiei Nationale, negociat asta vara de dl Mircea Miclea si dna ministru de atunci, Ecaterina Andronescu, respins de Curtea Constitutionala pentru adoptarea sa prin asumarea raspunderii Guvernului si nu prin dezbatare parlamentara si cu societatea civila.

Rezultatul negocierii n-a fost un proiect perfect, dar perfectibil. Era suficient sa se elimine acele prevederi care nu asigurau o descentralizare efectiva (puteau fi mutate decizii importante de la Inspectoratele Scolare la Directiile Judetene de Invatamant), iar alte articole puteau fi modificate (de exemplu, angajarea personalului sa se faca direct de catre unitatea scolara, prin concurs, fara detasari, restrangeri de activitate si alte artificii; evaluarea cadrelor didactice, inclusiv in vederea salarizarii diferite, sa se faca strict in functie de progresul scolar al elevilor si nu dupa alte criterii, etc.)

Avantajul acestei abordari consta in faptul ca proiectul a fost deja dezbatut, este cunoscut personalului din invatamant si ar fi trecut mai usor prin parlament, comparativ cu un proiect complet nou.

Desi a fost criticat pentru detaliile cuprinse in numarul mare de pagini si articole (peste 300), acest fapt reprezinta si o parte buna: legea nu poate fi pervertita de ministri si guverne care se vor succeda la conducerea tarii, cu ajutorul legislatiei secundare.

Ramane intrebarea, de ce s-a ajuns la ratarea adoptarii in aceasta sesiune parlamentara a Legii Educatiei. Dupa alte numeroase ratari in anii trecuti.

De ce fiecare ministru o ia de fiecare data de la zero, (Adomnitei, Andronescu, Funeriu), dar nu ajunge sa duca lucrurile pana la capat ca este schimbat din functie si, ca in legenda, se porneste totul iarasi de la zero.

Asa am ajuns, dupa 20 de ani, sa functionam in educatie in aceleasi tipare comuniste, cu rezultate extrem de slabe, consemnate de evaluari externe si interne.

Sa fie de vina "cardasia dintre politicieni si syndicate", reclamata in cateva randuri si de presedintele Basescu?

Sau constatarea fostului ministru Mihail Hardau, conform caruia “Universitatea Spiru Haret si alte universitati private controleaza ministerul Educatiei si Parlamentul Romaniei”, control de care, iata, nu scapa nimeni? Sa fie aceste intamplari rodul atotputerniciei grupurilor de interese ilegitime, care au reusit de fiecare data sa blocheze reforma, in interesul mentinerii privilegiilor, influentei si surselor de venituri uriase din invatamantul superior, transformat in fabrici de tiparit diplome contra cost?

Oricum, de data aceasta guvernarea are Presedintele, Premierul, Ministrul Educatiei si intreg guvernul de aceeași parte a baricadei. Nu mai poate da vina pe nimeni.

Iar esecul eventual va trebui asumat de toti factorii de decizie care alcatuiesc actuala guvernare.

Prof. Stefan Vlaston, Presedinte EDU CER

Tel. 0722.802.165